

РЕШЕНИЕ

№ 2026

гр. София, 29.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 21.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **6142** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на „АУТО-МАТ СОФИЯ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], представлявано от С. Б. Б., със седалище и адрес на управление: [населено място], [жк], [жилищен адрес] чрез адв. Ц. В., срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22220421000503-091-001/15.11.2021г. издаден от Ф. С. Й. на длъжност Началник на сектор, възложил ревизията и Т. Н. В. на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията потвърден, в оспорваната част с Решение № 681/04.05.2022г. на Директора на дирекции “ОДОП” С. при ЦУ на НАП.

С жалбата се оспорва ревизионният акт в неговата цялост, с който на дружеството жалбоподател са определени задължения за ревизиран период от 23.03.2020г. до 31.12.2020г. в общ размер на 48 457,87 лв, в т.ч. ДДС за внасяне в размер на 42 908,40 лв и лихви за просрочие, изчислени до датата на издаване на РА в размер на 5 119,15лв., във връзка с непризнат данъчен кредит по фактури издадени от "Авто Трейд Къмпани" ООД, "Тотал България" ЕООД и "ДЕКОМАТ 19" ЕООД. В жалбата са изложени възражения срещу допуснати нарушения на процесуалните правила, на материалния закон и трайната съдебна практика. Според жалбоподателя органът по приходите неправилно не му е признал правото на данъчен кредит, като се е мотивирал със следното: 1. по фактура издадена от "ТОТАЛ БЪЛГАРИЯ" ЕООД, че е налице недеklarиран касов оборот в размер на 11 550 лева. Жалбоподателят сочи, че разплащането е станало по банков път, а не е налице плащане в брой; 2. по фактурите

издадени от "АВТО ТРЕЙД КЪМПАНИ" ООД и "ДЕКОМАТ 19" ЕООД, че има данни за липса на реално осъществени услуги. Жалбоподателят излага, че всички процесни фактури са отразени в счетоводство, което е водено изрядно съгласно изискванията на данъчното законодателство. Обстоятелството, че доставчиците не са изпълнили разпореденията на закона е тяхна вина и основание да се търси данъчна тежест от тях.

В съдебно заседание жалбоподателят „АУТО-МАТ“ ЕООД – редовно призовано, представлява се от адв. В., с пълномощно по делото, която поддържа жалбата.

Ответникът директорът на ДОДОП, при ЦУ на НАП – С. – град – редовно призован, представлява се от юрк. С., с пълномощно по делото, която оспорва жалбата и моли РА да бъде потвърден като обоснован и доказан, моли да бъдат взети и съобразени изложените аргументи в решението на директора на ДОДОП и претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП – редовно призована, не изпраща представител.

Административен съд – София – град, Трето отделение, Четиридесет и шести състав, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22220521000503-020-001 от 29.01.2021 г., издадена от Ф. С. Й. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед № РД-01-128 от 18.02.2020г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на „АУТО-МАТ СОФИЯ“ ЕООД за определяне на задълженията за ДДС за данъчни периоди от 23.03.2020 г. /датата на регистрацията на дружеството по ЗДДС/ до 31.12.2020г. Заповедта е връчена по реда на чл.29, ал.4 във връзка с чл.30, ал.6 от ДОПК на 04.02.2021г. На основание чл.114, ал.1 от ДОПК, считано от тази дата започва да тече определеният тримесечен срок за извършване на ревизията и изтича на 04.05.2021г.

По реда на чл.113, ал.3 във връзка с чл.114, ал.2 от ДОПК, със Заповеди за изменение на заповед за възлагане на ревизия /ЗИЗВР/ №-22220521000503-020-002 от 29.04.2021г. и № Р-22220521000503-020-003/02.06.2021г., първата, издадена от посочения по-горе компетентен орган, а втората от заместник Г. М. В.-Н., също на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена за това със Заповед № РД- 84-2200-308/25.05.2021г. на и.д. директор на ТД на НАП С., срокът за извършване на ревизията е удължен с два месеца - до 02.07.2021г. Заповедите са връчени електронно съответно на 12.05.2021г. и 07.06.2021г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р-22220521000503-092-001/16.08.2021г., връчен електронно на 24.08.2021г. Срещу констатациите на РД не е подадено писмено възражение по реда на чл.117, ал.5 от ДОПК.

Ревизията приключва с РА № Р-22220521000503-091-001/15.11.2021 г., издаден от Ф. С. Й. - орган, възложил ревизията и Т. Н. В. - ръководител на ревизията. РА е връчен електронно на 22.11.2021г.

Видно от разпоредителната част на РА, при деклариран данък за внасяне в общ размер на 430.32 лв. е установен данък за внасяне в размер на 48 457.87 лв. Разликата от 48 027.55 лв. представлява размерът на допълнително установените задължения по ЗДДС в т.ч.:

- 1 925,00 лв. - доначислен ДДС за данъчен период 04.2020 г. във връзка с констатиран неотчетен оборот от ЕКАФП;
- 40 983.40 лв. - непризнат данъчен кредит за всички ревизирани периоди - от м. 03.2020г. до м. 12.2020г. по фактури от „АВТО ТРЕЙД КЪМПАНИ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] и „ДЕКОМАТ 19“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК];
- 5 119,15 лв. - лихви с оглед горните корекции на резултатите за отделните данъчни периоди.

Така установените задължения са предмет на спор в настоящото административно производство.

Констатирано е, че упражняваната дейност от дружеството през ревизирания период е онлайн търговия на дребно с разнообразни стоки — основно автоаксесоари, като доставките до клиентите се осъществяват чрез куриерски услуги от „ЕКОНТ“ АД. Дружеството притежава ЕКАФП рег. № 4196901 регистриран на обект за търговия на дребно с части и принадлежности за автомобили и мотоциклети на адреса за кореспонденция на дружеството - [населено място].[жк][жилищен адрес] съвпадащ с постоянния адрес на управителя. Декларираните продажби не са оспорени от приходните органи.

В хода на ревизията са предприети процесуални действия, описани в констативната част на РД, който по силата на чл.120, ал.2 от ДОПК е неразделна част от издадения РА.

На основание чл.37, ал.3, чл.53 и чл.56, ал.1 от ДОПК по електронен път на ревизираното лице е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ № Р-22220521000503-040-001/15.02.2021г. В отговор са представени документи.

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на други задължени лица: горепосочените преки доставчици „АВТО ТРЕЙД КЪМПАНИ“ ЕООД и „ДЕКОМАТ 19“ ЕООД. Резултатите от извършените насрещни проверки са обективирани в Протоколи за извършени насрещни проверки /ПИНП/.

С Протокол № Р-22220521000503-П.-001/05.08.2021г. е извършено присъединяване на всички събрани доказателства в хода на извършена проверка по установяване на факти и обстоятелства /ПУФО/ спрямо жалбоподателя, относима за процесните периоди от 23.03.2020г. до 30.11.2020г. и приключила с Протокол № П-22220520125196-073-001 от 19.01.2021г. в т.ч. ПИНП на посочените доставчици и документи представени от ревизираното лице.

В хода на ревизията приходните органи са извършили съпоставка между отчетените обороти от касовия апарат на дружеството /данни за Z-отчети/, банковите извлечения и декларираните продажби, като разминаване е установено единствено за м. 04.2020 г. Установено е, че през този период през касовия апарат е отчетен оборот от постъпили парични средства в брой в общ размер от 32 798.57 лв. в т.ч. 27 332.14 лв. данъчна основа и 5 466.42 лв. ДДС, която сума напълно съвпада с размера на декларираните продажни фактури от данъчно задълженото лице. В случая обаче е установено, че фактура №[ЕГН]/07.04.2020г., издадена към клиент „ТОТАЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] с обща стойност от 11 550,00 лв. /в т.ч. данъчна основа от 9 625.00 лв. и ДДС в размер на 1 925.00 лв./ е била разплатена от контрагента по банков път, а не в брой. В тази връзка е формиран извод, че от ревизираното лице не е деклариран касов оборот от 11 550.00 лв. /ДО от 9 625.00 лв. и ДДС в размер на 1 925.00 лв./. Посочено е още, че размерът на недеklarирания оборот е установен и при извършената

съпоставка на данните от ревизираното лице и данните от информационната база на НАП относно доставени пратки с наложен платеж от пощенски оператори с изпращащ „АУТО-МАТ СОФИЯ“ ЕООД. В тази връзка при ревизията е доначислен данък в размер на 1 925.00 лв.

За получените доставки и ползвания данъчен кредит на ревизираното дружество е отказано правото на данъчен кредит в общ размер на 40 983,40 лв. по фактури, както следва:

- от „АВТО ТРЕЙД КЪМПАНИ“ ЕООД - 12 866.93 лв. по 9 фактури с предмет стоки от различно естество, в т.ч. авточасти и автоаксесоари. Различни видове лампи - за осветление, соларни, за маникюр, ел. четки и машинки за подстригване, масажни възглавници, колонка за музика, камери, ел. игри и др., отразени в дневниците за покупки на ревизираното лице от м. 03.2020 г. до м. 07.2020 г.;

- от „ДЕКОМАТ 19“ ЕООД - 28 116.47 лв. по 26 фактури с предмет отново стоки от различно естество, подобни на гореописаните, отразени в дневниците за покупки на ревизираното лице от м. 04.2020г. до м. 12.2020г.

На горепосочените доставчици са извършени насрещни проверки, с цел установяване законосъобразното упражняване на правото на данъчен кредит по издадените от тях фактури.

След проверки в базата данни на НАП е установено, че „ДЕКОМАТ 19“ ЕООД е отразило процесните фактури в дневниците си за продажби /с изключение на фактури № [ЕГН]/07.04.2020г. и № [ЕГН]/28.05.2020г./ „АВТО ТРЕЙД КЪМПАНИ“ ЕООД не е отразило процесните фактури, като за периодите, в които се сочи, че са издавани фактурите този доставчик, същият е подавал само нулеви справки-декларации по ЗДДС. След издаване на фактурите, избраните доставчици са с прекратена регистрация по ЗДДС, по инициатива на данъчен орган. Относно кадровата обезпеченост е констатирано, че „АВТО ТРЕЙД КЪМПАНИ“ ЕООД е имало назначени 3 лица по трудови договори на длъжности: специалист маркетинг и реклама, продавач-консултант и работник строителство, а в „ДЕКОМАТ 19“ ЕООД няма назначени лица по трудови договори. Установено е, че „АВТО ТРЕЙД КЪМПАНИ“ ЕООД не е подало годишна данъчна декларация по чл.92, ал.1 от Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО за годината на издаване на фактурите - 2020г., а „ДЕКОМАТ 19“ ЕООД е подала такава, но декларираният основен предмет на дейност в нея се различава коренно от фактурирания предмет на доставка, а именно - „Търговия на едро с цветя и растения“, която дейност се потвърждава и от установеното, че дружеството има регистриран ЕКАФП именно за извършването на такъв тип дейност. Констатирано е и, че доставчиците не са декларирали пред НАП обектите, от които осъществяват дейност.

По отношение на представените документи от страна на ревизираното лице, приходните органи са посочили, че от негова страна са представени процесните фактури, приемо-предавателни протоколи, счетоводни регистри, касови бонове и писмени обяснения. Съгласно последните, управителят на ревизираното лице лично е закупувал и натоварвал стоките от обектите на доставчиците /склад в Б.,[жк]/без номер/ на „АВТО ТРЕЙД КЪМПАНИ“ ЕООД и склад в [населено място], [улица] на „ДЕКОМАТ 19“ ЕООД/, които са превозвани с негово лично МПС /неконкретизирано/.

Непредставянето на документи като договори, заявки, ценови оферти, транспортни документи, както и на документи, доказващи материалната, технологичната и

кадровата обезпеченост у доставчиците, в т.ч. и документи за произход на процесните стоки, е формиран извода на ревизиращите органи, че процесните фактури, с предмет стоки от най-различно естество, не отразяват реални сделки. В подкрепа на този извод приходните органи сочат, че към датата на подписване на приемо-предавателните протоколи между ревизираното лице и „АВТО ТРЕЙД КЪМПАНИ“ ЕООД, като приел стоката от страна на „АУТО-МАТ СОФИЯ“ ЕООД се е подписала Б. Б., за която е установено, че е управител на ревизираното лице само в периода от 12.06.2019 г. до 12.08.2020 г. Подобна е констатацията и по отношение на приемо-предавателните протоколи към част от фактурите от „ДЕКОМАТ 19“ ЕООД /фактури с №[ЕГН]/07.04.2020г., №[ЕГН]/30.04.2020г., №[ЕГН]/28.05.2020г., №[ЕГН]/29.06.2020г., №[ЕГН]/29.07.2020г., №[ЕГН]/13.08.2020г. и №[ЕГН]/18.08.2020г./ - останалите протоколи са подписвани от С. Б.

По изложените по-горе съображения, на основание чл.68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1, т.1 във връзка с чл.6 от ЗДДС на ревизираното лице е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури, издадени от горепосочените доставчици.

На основание чл.175, ал. 1 от ДОПК във връзка с чл.1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛДТДПДВ/, за невнесените в срок допълнителни задължения, определени въз основа на горните корекции, е начислена лихва в размер на 5 119,15 лв.

Процесният РА е бил оспорен на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК пред компетентния орган – директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на НАП, с жалба вх. № 53-06-9458 от 01.12.2021 г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. № 23-22-2034 от 16.12.2021 г. по регистъра на дирекция ОДОП С.. С Решение № 681/04.05.2022г. процесният РА е бил потвърден.

В хода на съдебното производство са приети съдържащите се в административната преписка доказателства, както и заключение за извършена съдебно-счетоводна експертиза.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока за обжалване на РА от надлежна страна – адресат на оспорения административен акт /АА/, с който се установяват задължения, и след изчерпване на административния ред за оспорване по чл.155 от ДОПК, поради което същата е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно чл.160, ал.2 от ДОПК съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на РА включва преценка дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби при издаването му. Оспорваният РА № Р-22220521000503-091-001/15.11.2021г. е издаден от възложителя на ревизията и ръководителя на ревизията съгласно чл.119, ал.2 от ДОПК. В качеството на възложител на ревизията съгласно цитираните по-горе ЗВР и ЗИЗВР е Ф. С. Й. на длъжност Началник на сектор, възложил ревизията и Т. Н. В. на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията. Поради това РА е валиден, издаден от компетентен орган съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК и в предвидената от закона писмена форма.

Релевираните в жалбата доводи за допуснати нарушения на процесуалните и материалноправните разпоредби при издаването на процесния РА са самостоятелно основание за отмяна на ревизионния акт. Разпоредбата на чл.160, ал.4 от ДОПК изисква съдът да реши по същество спора относно законосъобразността на

определеното задължение, като се произнесе относно съществуването, основанийето и размера на същото.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Между страните не се спори по отношение доводите, въз основа на които органът по приходите е отказал правото на приспадане на данъчен кредит по спорните фактури на жалбоподателя, а именно – недеklarиран касов оборот и липса на реално осъществени услуги.

В съответствие с нормата на чл.6, ал.1 ЗДДС доставка на стока е прехвърляне на правото на собственост или друго вещно право върху стока, а такава по чл.5, ал.1 ЗДДС е всяка движима вещ. Аналогично е и легалното определение, дадено в чл.14, ал.1 от Директива 2006/112/ЕО, според което доставка на стоки е прехвърлянето на правото на разпореждане с материална вещ като собственик. Съгласно чл.9, ал.1 ЗДДС доставка на услуга е всяко извършване на услуга. Облагаема според чл.12, ал.1 ЗДДС е доставката на стока или услуга, извършена от данъчно задължено лице с място на изпълнение на територията на страната. Извършаването ѝ е данъчно събитие (чл.25, ал.1 ЗДДС), което в съответствие с чл.25, ал.2 ЗДДС възниква на датата, на която собствеността на стоката е прехвърлена, а услугата е извършена. Тогава съгласно чл.25, ал.6, т.1 ЗДДС данъкът за извършената облагаема доставка става изискуем и възниква задължение на регистрираното лице да го начисли. Едновременно с настъпване на изискуемостта на данъка на основание чл.68, ал.2 ЗДДС и чл.167 от Директива 2006/112/ЕО възниква правото на приспадането му.

Съгласно чл.68, ал.1, т.1 ЗДДС данъчният кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон, за получени от него стоки или услуги по облагаеми доставки. Определяйки предпоставките за възникване на право на приспадане на данъчен кредит, националният законодател, транспонирайки чл.168, б.”а” от Директива 2006/112/ЕО, в нормата на чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС е уредил право на регистрирано лице да приспадне данъка за стоките или услугите, използвани за целите на извършваните от него облагаеми доставки, които стоки или услуги са му доставени или предстои да му бъдат доставени от доставчик, регистриран по този закон.

След като са налице предпоставките за възникването му, вече породеното право на приспадане на данъчен кредит по чл.68, ал.1, т.1 вр. чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС подлежи на упражняване при условието по чл.71, т.1 ЗДДС - данъчно задълженото лице да притежава фактура, съставена в съответствие с чл.114–115 ЗДДС с посочен на отделен ред данък за доставка на стоки или услуги, по които то е получател.

По аргумент от чл.25, ал.2 ЗДДС без реално извършена доставка на стока по смисъла на по чл. 6/9, ал. 1 ЗДДС данъчно събитие по чл.25, ал.1 ЗДДС не настъпва, респективно – не възниква изискуемост на данъка в хипотезата на чл.25, ал.6, т.1 ЗДДС, а оттам – по аргумент от чл.68, ал.2 ЗДДС, не възниква и функционално свързаното право на приспадане на данъчен кредит по чл.68, ал.1, т.1 ЗДДС, поради което същото не може да бъде упражнено дори при наличие на хипотезата на чл.71, ал.1, т.1 ЗДДС (аналогична на чл.178, б.”а” от Директива 2006/112/ЕО).

От горния анализ се установява, че възникването на правото на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС е обусловено от:

- качествата данъчнозадължено лице на доставчика и на получателя /вж. т. 25 от решението на СЕС по дело C-18/13/;
- своенето на данъчния документ от получателя – чл.71, т.1 ЗДДС;

- получаването на стоките/услугите по доставката /“...действителното извършване на облагаемата сделка...” според т. 30 от решението на СЕС по дело С-642/11/;
- отреждането на полученото за икономическата дейност на ДЗЛ /така т. 36 от решението на СЕС по дело С-153/11/.

В процесния случай по мотиви, изложени по-долу, съдът намира за доказани всички така очертани правнозначими предпоставки.

В множество свои решения СЕС – напр. Решение от 06.12.2012 г. по дело С-285/11, Решение от 31.01.2013 г. по дело С-643/11 и др., приема, че за да се признае право на данъчен кредит е необходимо първо да се провери дали доставките са реално осъществени в съответствие с правилата за доказване по националното право. В решение на СЕС от 6 декември 2012 г. по дело С-285/11 г. изрично е посочено, че за да се установи, че на основание на процесните доставки на стоки е налице правото на приспадане, е необходимо да се провери дали последните са били реално осъществени и дали съответните стоки са били използвани от получателя за извършването на облагаеми сделки. В т.32 е записано: „Запитващата юрисдикция е задължена в съответствие с правилата за доказване, установени в националното право, да извърши глобална преценка на всички елементи и фактически обстоятелства по делото“. „Ако в резултат от тази преценка се установи, че разглежданите в главното производство доставки на стоки са реално осъществени и впоследствие тези стоки са били използвани за целите на неговите облагаеми сделки, по принцип правото на приспадане не би могло да бъде отказано (т. 33).

От изложеното следва, че за да се признае правото на приспадане на ДДС, е необходимо стоките или услугите да са реално получени и да са използвани за целите на облагаеми сделки. От друга страна в т. 37 съдът допълва, че националните административни и съдебни органи следва да откажат да признаят право на приспадане, ако въз основа на обективни данни се установи, че се прави позоваване на това право с измамна цел или с цел злоупотреба. Това е така, когато самото данъчнозадължено лице извършва данъчна измама. Действително в такъв случай не са изпълнени обективните критерии, на които се основават понятията за доставка на стоки или услуги, извършена от данъчнозадължено лице в това качество, и за икономическа дейност (т. 38). Това означава, че ако след преценка на всички елементи и фактически обстоятелства по делото, не може да се направи извод за действително предадени и получени от доставчика и получателя стоки и услуги, то правото на приспадане не следва да се признае.

С цел изясняване на спорните обстоятелства по делото съдът е назначил ССЕ.

Експертът е посочил, че фактурите, за покупки, приемо-предавателните протоколи и електронните справки за продажби от „АУТО-МАТ“ ЕООД, съдържат реквизитите на чл.6, ал.1 от закона за счетоводството. С експертната е установено още, че процесните фактури – 9 бр. фактури издадени от „АВТО ТРЕЙД КЪМПАНИ“ ЕООД и 26 бр. фактури издадени от „ДЕКОМАТ 19“ ЕООД, са изцяло платени по касов път и отразени в счетоводните регистри на жалбоподателя. Експертът е посочил още, че дружеството е спазило изискванията на чл.123 от ЗДДС относно счетоводната отчетност, както и са заведени задължителните регистри по ЗДДС, дневник за покупките и дневник за продажбите, съгласно изискванията на чл.124 от ЗДДС и чл.113 от ППЗДДС.

В РД, въз основа на който впоследствие е издаден и процесният РА, както и в Решение № 681/04.05.2022г. на директора на дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП, са

наведени аргументи в полза на твърдението, че е установена липса на реални доставки и недеклариран касов оборот. Извършени са насрещни проверки на „АВТО ТРЕЙД КЪМПАНИ“ ЕООД и „ДЕКОМАТ 19“ ЕООД, в резултат на които приходният орган е направил извод, че не е доказано наличието на реално осъществени услуги между посочените дружества и ревизираното лице, доколкото доставчика „АУТО ТРЕЙД КЪМПАНИ“ ООД не е представил необходимите документи, както и, че така издадените фактури не са отразени в тяхното счетоводство.

Така направените изводи от страна на приходните органи са неправилни, защото всички процесии фактури са отразени от „АУТО-МАТ“ ЕООД в счетоводство, което е водено изрядно съгласно изискванията на данъчното законодателство. Това твърдение се потвърждава и от изготвената съдебно-счетоводна експертиза, която е установила, че процесните фактури – 9 бр. фактури издадени от „АВТО ТРЕЙД КЪМПАНИ“ ЕООД и 26 бр. фактури издадени от „ДЕКОМАТ 19“ ЕООД, са изцяло платени по касов път и отразени в счетоводните регистри на жалбоподателя.

Наличието на фактури от „АВТО ТРЕЙД КЪМПАНИ“ ООД е доказателство за издаването на първични счетоводни документи във връзка с извършените ни доставки на стоки описани подробно в приемо-предавателния протокол между „АВТО ТРЕЙД КЪМПАНИ“ ООД като продавач и „АУТО-МАТ СОФИЯ“ ЕООД като купувач. Неоснователно е твърдението на органите по приходи, че от издадените фактури не отговарят на изискванията на закона. Напротив, те съдържат всички необходими реквизити, което е видно и от ССЧЕ. Към всяка фактура е налице и приемо - предавателен протокол, който е и основанието за издаване на същата, подписан е от двете страни и обективира факта по примо-предаването на стоките, като ги индивидуализира по количество и вид. Приемо-предавателните протоколи са достатъчно доказателство за фактическото приемане и предаване на стоките, а и по всички тях има представени касови бонове за плащане в брой. Плащането на доставката е едно от основните доказателства за реалността на доставката. Плащането на цената по доставките е пряко и сигурно доказателство за тяхната реалност. Никой не би платил нещо, което не е получил и няма да получи. В случая е налице плащане на цената по фактурите. Всички тези обстоятелства и наличието на реални сделки е удостоверено от назначеното по делото вещо лице.

Според константната практика на ВАС и на СЕС става изрично ясно, че правото на данъчен кредит следва да се признае от органите по приходите, дори само ако получателят не притежава други документи, освен фактурата за доставката и лицето не може да бъде санкционирано, като не му бъде признато правото на данъчен кредит, ако не е знаело и не е могло да знае, че съответната сделка е част от извършена от доставчика данъчна измама, дори такава да е налице.

Отказаното право на данъчен кредит по доставки от „АВТО ТРЕЙД КЪМПАНИ“ ООД не са подкрепени с никакви конкретни доказателства, събрани от ревизиращите органи. От изготвена по делото и неоспорена от ответника ССЧЕ става ясно, че са налице реални сделки, документално обосновани, а също така, че е налице и последваща реализация на стоките, обект на спорните доставки.

В хода на ревизионното производство са представени всички документи, съгласно изискванията на закона, които доказват наличието на реална сделка, съгласно изискванията на чл.6 от З ДДС.

Не основателно е твърдението на органите по приходите, че фактурите не отговарят на изискванията на закона, тъй като всичките са придружени с приемо-предавателни

протоколи /описи/, които са и основанието за издаване на фактурите. От приемо-предавателните протоколи е видно, че става въпрос за голямо количество стоки, които са разнообразни по вид и количеството и вида не е възможно да се впише в самата фактура, поради тази причина всяка фактура е придружена с приемо-предавателен протокол (опис) на стоките по вид и количество. Видно е, че приемо-предавателните протоколи/описи/ са коректни и пълни, като от тях може да се установи вида, количеството, единичната цена и стойност на доставените стоки. Всички приемо - предавателни протоколи имат дата и име на съставителя и като неизменна част от фактурите са придружени с касови бонове, които по размер на платената сума отговарят на цената посочена във всяка фактура и общата стойност, отразена в приемо - предавателните протоколи. Приетата и неоспорена ССЧЕ удостоверява документалната обвързаност между протоколите и издадените фактури и обстоятелството, че стоките са конкретизирани по вид и количество. Фактурата, като първичен счетоводен документ е носител на информация за регистрирана стопанска операция. За целите на данъчното облагане е от значение има ли достатъчно данни за осъществена стопанска операция от регистрирани по ЗДДС данъчни субекти и съответно има ли начислен данък.

Данъчната фактура представлява частен свидетелстващ документ, удостоверяващ облагаемо данъчно събитие и начислен данък. Фактурата като първичен счетоводен документ е носител на информация за регистрирана за първи път стопанска операция. Съгласно заключението на назначеното по делото вещо лице същото удостоверява, че процесните фактури отговарят на изискванията на българското законодателство. Приемо-предавателните протоколи са достатъчно доказателство за фактическото приемане и предаване на стоките за това, че данъчното събитие е настъпило и стоките са сменили фактическото си владение. По всички фактури има представени касови бонове за плащане в брой. Плащането на доставката е едно от основните доказателства за реалността на доставката. Плащането на цената по доставките е пряко и сигурно доказателство за тяхната реалност.

В обобщение следва, че наличието на преки доказателства за реалност на доставките на стоки и услуги, каквито ревизираното лице при проявена дължима грижа е обезпечило още в хода на своята търговска дейност, като съставя различни по вид писмени доказателства (фактури, касови бонове, стокови разписки, счетоводни регистри, справки – декларации по ДДС, дневници за продажби и покупки.) дава основание на настоящия съдебен състав да приеме за успешно проведено от страна на жалбоподателя главно и пълно доказване на настъпване на юридически факти, водещи до възникване на право на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури.

От анализа на посочените в писмени доказателства се обосновава и изводът на съда за доказаност на процесните доставки и на извършване на процесните услуги по издадените спорни фактури.

При този изход на делото, на основание чл. 226, ал. 3 АПК и чл. 161, ал. 1, изр. първо ДОПК, на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски в доказани размер от общо 2650 лева, от които 50,00 лева държавна такса за производството пред АССГ, 1900 лева – адвокатско възнаграждение и 700 лева - възнаграждение на вещото лице по ССЧЕ.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК Административен съд – София – град

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № Р-22220421000503-091-001/15.11.2021г. издаден от Ф. С. Й. на длъжност Началник на сектор, възложил ревизията и Т. Н. В. на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията потвърден, в оспорваната част с Решение № 681/04.05.2022г. на Директора на дирекции “ОДОП” С. при ЦУ на НАП.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

Съдия: